

Darrera de Josep M. Núñez hi ha el mar. El millor quadre del seu despatx és la finestra. Amb una pintura que es muda cada dia, l'alcalde de Vilassar de Mar té les nines dels ulls fetes als canvis. **Aquest poble no és ni conegut respecte a com estava. Fa nou anys hi havia problemes d'aigua (el Pla General no havia previst el creixement de població). Hi havia problemes de clavegueram, d'enllumenat, de serveis, d'activitats esportives, d'ensenyament... Aquests grans temes jo crec que els hem solucionat tots.**

És d'hora. Fins als fulls del cens arriba el desensopiment de les ones. El sol fa estona que s'ha estirat i campa pertot arreu, buscant que li facin l'ullet a canvi de pessigolles. **Aquí hi va venint gent a viure, i en nou anys, hem passat de quatre o cinc mil habitants als quinze mil que tenim ara. Estem a un quart d'hora de Barcelona.**

Si el desvari del formiguer urbà arrenca la paciència, podem fer encreuats al sostremort o una creu i ratlla al sostre i sortir al mar i llençar les queixes. **Quan vam arribar a l'alcaldia hi havia moltes al·legacions a mesures del Pla General. El primer que vam fer va ser recollir les al·legacions i donar, per la via de la modificació, el que no s'havia donat per la via del recurs.**

Escampades les desventures per les aigües, s'endinsen, com la llum, per les runes dels naufragis. Quan tornin a la vora, seran escuma. **Ara ja tenim un dipòsit nou d'aigua de set mil cinc-cents metres cúbics i hem fet una recuperació de pous de tota la població perquè la capacitat d'aigua fos més gran. Éssers en edat d'aprendre fan castells a la sorra. Els que creuen que ja han après els fan a l'aire. L'alcalde fa escoles. Hem canviat una escola de barracons per una escola nova. Ara en tenim dues de noves i un institut. Vilassar va ser un dels primers pobles on es va fer la prova pilot de l'ESO. El tema de l'ensenyament també el tenim resolt per bastant de temps.**

Els dies s'agarrofen. Davant seu ja no es fan trenes llargues ni es fiquen les hores en rellotges de cucut. Comprimits tots pel remolí del temps ràpid, els estirem perquè hi càpiguen més quès i coms. **Per l'altre problema que teníem, el clavegueram, vam crear un pla per reformar tota la xarxa. Fins a l'any dos mil ens hem de gastar més de mil milions de pessetes en aquest concepte. A la fi del segle, malgrat el mareig del viatge i el vertigen enfront del que vingui, potser en quedaran ganes de continuar a la barca. Ens queden moltes il·lusions per a cobrir. La biblioteca és una qüestió pendent. Estem desenvolupant el projecte. Sempre hem tingut la de "La Caixa". Ara, l'ha deixat i ens dona deu milions perquè en fem una de nova. L'obra completa ens costarà uns cent cinquanta milions. Sembla mentida que un s'hagi de gastar tants diners perquè la gent llegeixi. Però, la cultura s'ha d'embolicar amb el millor paper; sinó, és un regal que ningú compra. Com l'esport, com els terrenys, com la política... Teníem un camp de futbol dintre d'una zona industrial. L'hem tret i, com que no teníem un polígon industrial desenvolupat, hem urbanitzat la zona perquè puguin instal·lar-se més de cent empreses en un espai de dos-cents vint mil metres**

quadrats. Això permetrà que moltes empreses, que estan ubicades dins el nucli urbà, puguin passar a aquest recinte. Abans no tenien cap opció.

El mar continua a l'esquena de l'alcalde. És el testimoni mut d'un ball de verb que no trepitja. **Hem fet un camp de futbol amb gespa artificial. És el primer del Maresme. Aquí tenim més de quatre-cents nanos que fan futbol base als dos equips que hi ha: el Vilassar i el Vilassanès.**

No és ombra ni decorat. El mar és qui dona nom a aquest poble i munició per carregar els misteris amb què matar el temps. Seductor amb les mirades, s'acosta i fuig. S'amaga i torna. Cap allà, cap aquí... com un amant difícil. **Tenim poliesportiu, fet a l'època dels socialistes, i sols ens falta la piscina. Oficialment no ens correspon, perquè es necessiten vint-i-cinc mil habitants, però és una de les promeses que hem fet a les dues últimes legislatures i ho complirem. Jo crec que d'aquí a dos anys la començarem a fer.** No és el mateix. Les aigües tancades domestiquen el bany. Però hi ha gent que s'estima més nedar amb salconduit que ser mullada a empentes d'ones. **Sense empenyar ningú, el CAP el venim reivindicant des de fa temps. Vam cedir els terrenys a la Generalitat l'any noranta-tres. Ara estem a la cua per quan tingui els diners el Departament. Per altra banda, aquí no tenim depuradora. Tota l'aigua va a través d'un col·lector. Ara s'està fent la depuradora a Mataró (val més de dos mil milions) i l'any vinent la tindrem.**

Josep M. Núñez té plaça, com a metge, a la Seguretat Social, fa d'alcalde nou hores diàries, té un centre mèdic on va a les tardes i, els diumenges, fa guàrdies (com a traumatòleg) en una clínica de Barcelona. Dorm quatre hores i no necessita ginseng per a parlar amb entusiasme del seu poble. **Jo utilitzaria quatre reclams perquè la gent vingüés a visitar-nos: el mercat de la flor, el parc de les aus, ca l'Espinalé (una tasca a la N-II) i el museu de la Marina (municipal i únic a Catalunya). Aquest, a més, és un poble molt tranquil. La gent que ve, s'enamora d'ell i acaba vivint aquí.**

Vilassar de Mar té una superfície molt petita. Dels gairebé quatre quilòmetres quadrats que hi ha, el cinquanta per cent és zona agrícola. L'economia es basa en el conreu de la flor. Les torretes als carrers en són la millor mostra. **El mar les veu. En aquests moments, la sorra de les nostres platges està molt bé, però l'aigua mai no arribarà a tenir la qualitat desitjable fins que funcioni la depuradora. Per altra banda, dins el pressupost de l'Ajuntament, hi ha una partida important que contempla els casos de necessitat imperiosa de la gent. Tinc molta confiança en el Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya. Aquesta partida, no discutim mai que s'hagi de retallar.**

En sortir, em trobo a la Margarida. Dorm sense llençol ni sostre. Duu al damunt tot el que té: res i les dents negres, i diu que viure és més fàcil que el contrari. Ella demana mort i cada dia l'aixequen. A Vilassar, entre moltes flors, també n'hi ha algunes que es diuen Margarida.

Josep M.ª Núñez Cirera - Vilassar de Mar - 15.021 hab. (el Maresme)